THOMAS DE AQUINO, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, 15. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35409
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

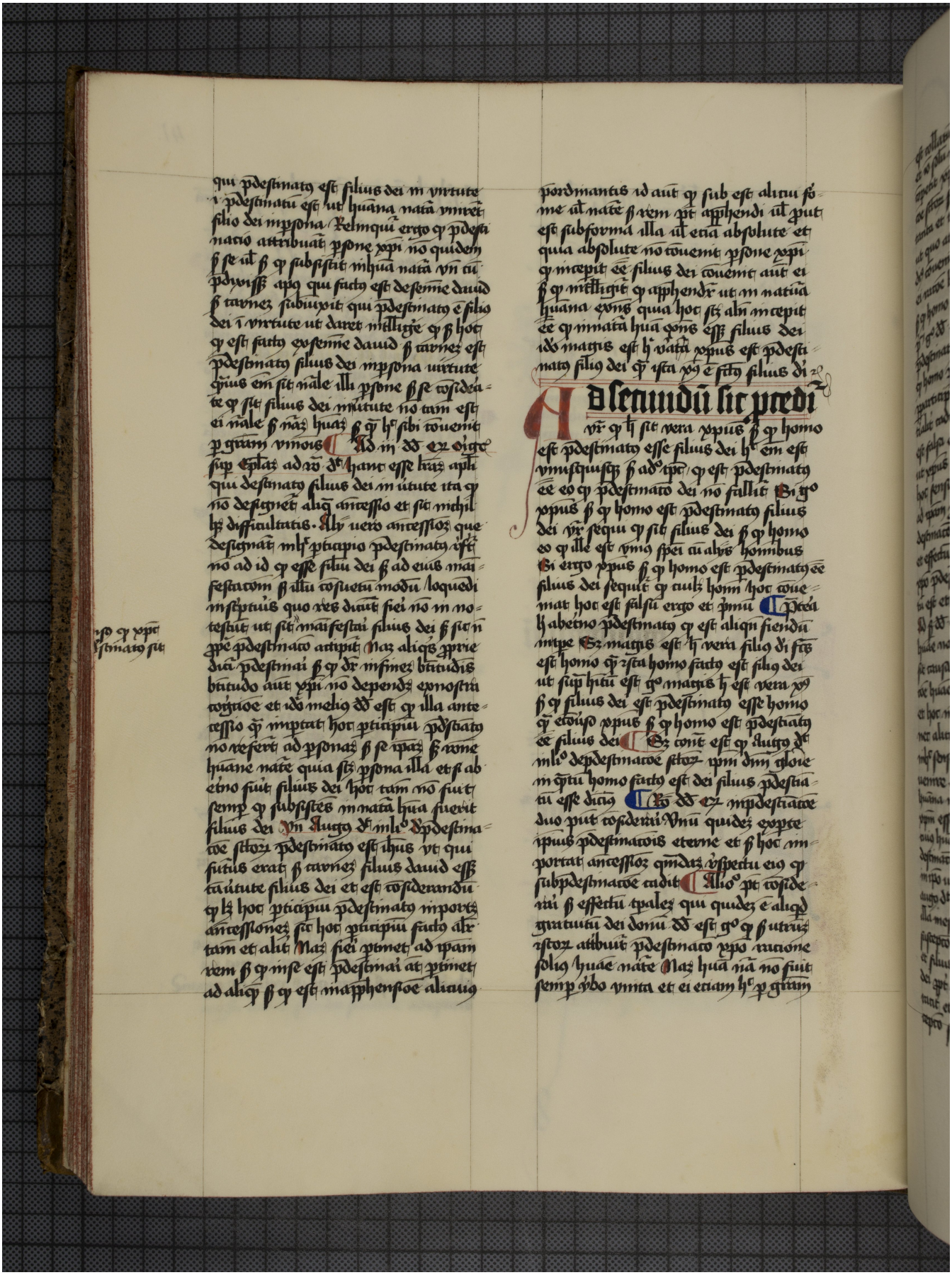

qui pdestinatꝰ est filius dei in virtute
i pdestinatꝰ est ut humana natꝰ unirꝰ
filio dei in ipsona Relinquꝰ ergo q pdesti
natio attribuat ipsone xpi no quidem
p se ut p q subsistit in hua natꝰ vni cu
pdiuisse apo qui factꝰ est de semine dauid
p carnem subiuxit qui pdestinatꝰ e filio
dei i virtute ut daret intelligere q p hoc
q est factꝰ ex semine dauid p carnem est
pdestinatꝰ filius dei in ipsona uirtute
ipius em sit male illi ipsone p se considera
te q sit filius dei in uirtute no tam est
ei male p mag huat p q hꝰ sibi conuenit
p gratiam unionis ad m dd ex o'igne
sup expla ad ꝯ dꝯ hanc esse ratꝰ opti
qui destinatꝰ filius dei in uirtute ita q
no designet aliq ancessio et sic nichil
hꝰ difficultatis. Ally uero ancessioꝰ que
designat mlꝰ principio pdestinatꝰ ipse
no ad id q esse filiu dei p ad eius mani
festationem p illu consuetu modu loquendi
in scripturis quo res dicuꝰ fiei no in no
testiꝰ ut sit manifestat filius dei p sit n
xpe pdestinatꝰ accipit Nam aliqꝰ xpie
dicꝰ pdestinat p q dr in fine biiudis
biiudo aut xpi no dependet ex nostru
conuice et ideo melius dd est q illa ante
cessio q importat hoc principiu pdestinatꝰ
no refert ad ipsonam p se ipam p ipsume
humane natꝰ quia sic ipsona illa et si ab
eterno fuit filius dei hoc tam no fuit
semp q subsistes in natꝰ hua fuerit
filius dei Vn Augꝰ dꝯ in lꝰ dꝯ pdestina
tione sctorꝰ pdestinatꝰ est ihus vt qui
futuꝰ erat p carnem filius dauid esset
tamen uirtute filius dei et est considerandu
q hꝰ hoc principiu pdestinatꝰ importat
ancessionem sic hoc principiu factꝰ alter
tam et alit Nam fiei pertinet ad ipam
rem p q in se est pdestinat at pertinet
ad aliq p q est in apprehensione alicuius

ordinantis id aut q sub est alicui fo
me ut natꝰ p rem ut apprehendi ut put
est subforma illa ut etiam absolute et
quia absolute no conuenit ipsone xpi
q incepit esse filius dei conuenit aut ei
p q intelligit q apprehendit ut in natura
humana eius quia hoc sit alii incepit
esse q in natꝰ hua ipsona esset filius dei
ideo magis est hꝰ natꝰ ipsus est pdesti
natꝰ filiꝰ dei q ista ꝯ e filiꝰ filius di

Ad secundu sic pedi

Vr q hꝰ sit vera xpus p q homo
est pdestinatꝰ esse filius dei hꝰ em est
unusquisq p ad tpe q est pdestinatꝰ
esse eo q pdestinatꝰ dei no fallit Si ꝯ
xpus p q homo est pdestinatꝰ filius
dei vr sequi q sit filius dei p q homo
eo q ille est unꝰ spei cu alijs hominibus
Si ergo xpus p q homo est pdestinatꝰ esse
filius dei sequit q cuiꝰ hom hoc conue
nat hoc est falsu ergo et pmu Preꝯa
hꝰ abetno pdestinatꝰ q est aliqn fiendu
in tpe Et magis est hꝰ vera filiꝰ dei sicꝰ
est homo q ꝯstu homo factꝰ est filiꝰ dei
ut sup hitu est ꝯ magis hꝰ est vera ꝯ
p q filius dei est pdestinatꝰ esse homo
q ꝯdiuꝰ xpus p q homo est pdestinatꝰ
esse filius dei Et conꝯ est q Augꝰ dꝯ
in lꝰ de pdestinatione sctorꝰ tpm dm gloie
in ꝯtu homo factꝰ est dei filius pdestina
tu esse dicꝰ Ad dd ex in pdestinatione
duo put considerari Vnu quidem expte
ipsus pdestinationis eterne et p hoc in
portat ancessioꝰ qndam respectu eiꝰ q
subpdestinatione cadit Alio pt conside
rari p effectu tpalem qui quidem e aliqd
gratuitu dei donu dd est ꝯ q p utrum
sctorꝰ attribuit pdestinatꝰ xpo ratione
solius huiꝰ natꝰ Nam hua nia no fuit
semp vbo unita et ei etiam hꝰ p gratiam